ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ενώ η σύγκρουση Καταλονίας και Ισπανικού Κράτους έχει ήδη αρχίσει και αναμένεται να κλιμακωθεί στις αμέσως επόμενες μέρες, εβδομάδες και μήνες, είναι ιδιαίτερα χρήσιμο –ειδικά για την ελληνική αριστερά- να γνωρίσει όσο γίνεται καλύτερα και από πρώτο χέρι το μεγάλο πρωταγωνιστή της κρίσης, τη διαρκώς ανερχόμενη καταλανική CUP που, αν μη τι άλλο, αποδεικνύει έμπρακτα ότι ο αντικαπιταλιστικός ριζοσπαστισμός, συνδυασμένος με μπόλικο φεμινισμό, οικοσοσιαλισμό και αντιγραφειοκρατική δημοκρατία, μπορεί να πετύχει εκεί που η μετριοπαθής ευρωπαϊκή αριστερά μετράει μόνο ήττες και αποτυχίες.

Ας πάρουμε λοιπόν μια γεύση από το «φαινόμενο» CUP, με τα μεγάλα αποσπάσματα της ιστορικής ομιλίας της 39χρονης βουλευτίνας της (η CUP απαγορεύει ρητά την ύπαρξη ηγετών και αρχηγών) Anna Gabriel λίγο πριν από την υπερψήφιση της Διακήρυξης ανεξαρτησίας στη καταλανική Βουλή στις 9 Νοεμβρίου 2015.

Γ.Μ.

(…) Από την επαύριο των εκλογών της 27ης Σεπτεμβρίου, η CUP άρχισε να εργάζεται για να εγγυηθεί την υλοποίηση της ξεκάθαρης δημοκρατικής εντολής που βγήκε μέσα από τις κάλπες και για να επιταχύνει το ξεκίνημα της διαδικασίας προς τη Καταλανική Δημοκρατία: Δημοκρατική ρήξη, σχέδιο σοκ έκτακτης και κατεπείγουσας κοινωνικής ανάγκης καθώς και λαϊκή και όχι ελιτίστικη συντακτική διαδικασία, που δεν μπορεί να εξαρτηθεί παρά μόνο από τη ρητή βούληση της κοινωνικής πλειοψηφίας αυτής της χώρας.

Αυτός ο τριπλός στόχος κινείται προς τη κατεύθυνση ενός ριζικά νέου μέλλοντος, προς τη κοινωνική δικαιοσύνη, προς μια νέα διαμόρφωση των σχέσεων εξουσίας. Είναι προφανές ότι πρέπει να αφήσουμε πίσω μας την υποταγμένη Καταλονία, όπως επίσης και τη Καταλονία των περικοπών, των ιδιωτικοποιήσεων και της διαφθοράς. Επειδή ούτε το μέλλον ούτε το παρόν μπορούν να μοιάσουν με το παρελθόν.

(…) Και είναι αυτό ακριβώς που κάνουμε κιόλας από τις 28 του Σεπτέμβρη. Και το πρώτο από τα αποτελέσματα είναι αυτή η διακήρυξη. Που δεν είναι κάποια μονομερής κήρυξη ανεξαρτησίας, αλλά μια πράξη εθνικής κυριαρχίας, δημοκρατίας και αξιοπρέπειας. Και που για εμάς είναι, πάνω από όλα, μια πράξη ρήξης.

Ρήξης με τη νομιμότητα που μας αρνείται τη δυνατότητα να είμαστε λαός, απέναντι στο σπανιόλικο ζυγό που καθιστά αδύνατη την υλοποίηση των πιο βασικών κοινωνικών δικαιωμάτων και μπροστά στο συνταγματικό φονταμενταλισμό ενός καθεστώτος που θάβει τα όνειρά μας. Η νομιμότητα εν είδει μπούνκερ που καταπνίγει τη νομιμότητα του δημοκρατικού μας δίκιου και της κοινωνικής μας προσδοκίας.

Μια αυτονομία που, στραγγαλισμένη οικονομικά και υποταγμένη σε συνθήκες που τη φθείρουν, κάνει αδύνατη τη πραγματοποίηση κάθε σχεδίου σοκ που θα επέτρεπε να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας που δεινοπαθεί χωρίς να μπορεί να υλοποιήσει το οικουμενικό δικαίωμα να ζει μια ζωή που αξίζει να τη ζεις.

Και όπως δεν σταματήσαμε ποτέ να το κάνουμε, σε αυτή τη μακρά πορεία προς τη πλήρη πολιτική ελευθερία, έχουμε μαζί μας όλες και όλους εκείνους που αγωνίστηκαν πριν από εμάς. Επειδή αυτή ήταν μια πορεία αντίστασης, ανυπακοής και κινητοποίησης. Και σε αυτή τη πορεία, ο ρόλος των ανώνυμων ήταν εντελώς ουσιαστικός. Όλα και το κάθε ένα χωριστά από τα γράμματα αυτής της διακήρυξης, είναι μια αναγνώριση αυτών των ανώνυμων. Είναι ένας φόρος τιμής σε όλη αυτή την υπομονή, την αξιοπρέπεια και στη κληρονομιά που μας άφησαν.

Στις κοπελίτσες, σαν την Ελιόνορ, που πάνε να δουλέψουν στη φάμπρικα, και ανεβαίνουν πάνω σε ένα ξύλινο κουτί για να μπορέσουν να φτάσουν τον αργαλειό. Σε εκείνα τα κοριτσάκια που τούς έλεγαν στο σχολείο πως η γλώσσα τους ήταν μια γλώσσα που δεν άξιζε να τη μιλάνε ή να σκέφτονται με αυτήν. Και εκείνες δεν καταλάβαιναν γιατί αυτή που ήταν η γλώσσα με την οποία τις αγαπούσε η κουρασμένη από τόση δουλειά μάνα τους, μπορούσε να είναι τόσο ξεφτιλισμένη.

(...) Σε εκείνους τους εργάτες μετάλλου, πολλοί από τους οποίους ήλθαν εδώ από χώρες μακρινές, στους οποίους οι σαδιστές βασανιστές της Λεωφόρου Λαγιετάνα –εκείνοι στους οποίους η μεταπολίτευση εξασφάλισε την ατιμωρησία- δεν συγχώρησαν ποτέ πως ήλθαν εδώ όχι μόνο για να εργαστούν, αλλά και για να συμβάλουν να κατακτήσουμε όλες τις ελευθερίες που μας στερούσαν.

Στους ανθρώπους που υπέφεραν σιωπηλά την ταπείνωση, που τους γέμισαν με φόβο, και που μέχρι τώρα φοβούνται να διαδηλώσουν και να μιλήσουν, επειδή ο φόβος που εμφύτευσαν σε αυτό το λαό ήταν πολύ μεγάλος.

Στους ανθρώπους που όργωσαν τη γη γνωρίζοντας όλες και κάθε μια από τις γωνιές της. Σε εκείνους που στερήθηκαν την ελευθερία επειδή πάλεψαν για να υπερασπιστούν τα συλλογικά δικαιώματα. Σε εκείνους που έφτασαν σε αυτά τα τελευταία χρόνια ξεφεύγοντας από την εξαθλίωση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης: καλώς ήλθατε σε αυτό το δικό σας σπίτι αν υποτεθεί ότι υπάρχουν σπίτια που είναι καποιανού, καλώς ήλθατε σε αυτό το δικό μας σπίτι, όπου η διαφορετικότητα είναι πλούτος, κληρονομιά και καταφύγιο. Και όχι πρόβλημα, όπως θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε κάποιοι που, όσο σπουδαίοι κι αν είναι, διακρίνονται για την ηθική τους ποταπότητα.

Σε όλους και σε κάθε έναν από τους ανθρώπους που ξέρουν και νοιώθουν ότι έφτασε η στιγμή να γράψουν ένα νέο κεφάλαιο της ιστορίας αυτού του τόπου.

Ένα νέο κεφάλαιο που αρχίζει να γράφεται με μια τριπλή πολύ ξεκάθαρη βούληση: να μην το κλείσουμε μέσα στους τοίχους κανενός θεσμού, να συνδυάσουμε τις πιο πλατιές δυνατές πλειοψηφίες και να μην μετατρέψουμε αυτή τη πλειοψηφία σε παθητική υποστήριξη, αλλά σε ένα λαό ενεργό στη δημιουργία ενός υποκειμένου λαϊκού και με πλατιά σύνθεση, που θα είναι ο πραγματικός πρωταγωνιστής της αλλαγής και του μετασχηματισμού.

Είναι για αυτό που κηρύσσουμε το άνοιγμα μιας συντακτικής διαδικασίας που δεν υποτάσσεται. Είναι για αυτό που εξαγγέλλουμε την κατάθεση τριών νόμων, των πρώτων από τους πολλούς που θα ακολουθήσουν, που θα είναι κλειδιά στη διαμόρφωση της νομιμότητας που χρειάζεται να εισαγάγουμε στη νέα νομικο-πολιτική τάξη και στους νέους θεσμούς που μας επιτρέπουν να αυτοκυβερνιόμαστε.

Είναι για αυτό που κηρύσσουμε τη δημοκρατική αποσύνδεση από το ισπανικό κράτος. Επειδή κάνουμε μια δημοκρατική άσκηση που απαιτεί να μην υποταχτούμε στη βούληση ενός κράτους που δεν μας αντιπροσωπεύει. Επειδή το μέλλον αυτού του λαού το αποφασίζουν οι άνθρωποί του και κανένας άλλος: χωρίς απειλές, χωρίς φιρμάνια, χωρίς φόβο. Επειδή η δημοκρατία είναι η βούληση του κόσμου, και η δημοκρατία είναι να εξασφαλίζεις ότι αυτό που νομοθετείται σε συμφωνία με τα συμφέροντα της πλειοψηφίας, δεν μπορεί ούτε να ανακληθεί ούτε να απαγορευτεί από κανένα άλλο όργανο.

2015-11-11 03 Anna GabrielΕίναι για αυτό που φέρνουμε σε αυτή τη συνέλευση μια πρώτη

πρόταση μέτρων προορισμένων να θωρακίσουν τα θεμελιώδη δικαιώματα. Μια πρόταση πάντως περιορισμένη, που βασίζεται στη πλειοψηφία που διαθέτουμε. Που γεννιέται από τη λαϊκή βούληση που εκφράστηκε στις κάλπες στις 27 Σεπτεμβρίου. Μια πλειοψηφία που θα θέλαμε πιο ξεκάθαρα ανεξαρτησιακή και αριστερή. Πιο φεμινιστική. Πιο οικολογική. Πιο αλληλέγγυα. Που είναι ωστόσο, η πλειοψηφία από την οποία πρέπει να ξεκινήσουμε για να κατακτήσουμε περισσότερα δικαιώματα.

(…) Επειδή δεν θα έπρεπε να χρειάζεται σήμερα να πούμε ότι η στέγαση, το νερό, το φως και η ενέργεια πρέπει να θεωρούνται θεμελιώδη δικαιώματα. Ωστόσο, πρέπει να το πούμε. Και να το υπερασπιστούμε. Και να το προστατέψουμε. Επειδή δεν μπορεί ποτέ να μπει βέτο στη καθολική πρόσβαση στην υγεία, και ακόμα περισσότερο όταν το υγειονομικό απαρτχάιντ συνιστά μια κατάφωρη παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Επειδή χρειάζεται να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις των κέντρων πρώτων βοηθειών. Το δικαίωμα στην υγεία, σε αυτή τη νέα Δημοκρατία που θα έλθει, πρέπει να είναι ένα βασική της κολόνα, και για αυτό χρειάζεται να θωρακιστεί ενάντια σε όλες εκείνους που θέλουν να μετατρέψουν τα δικαιώματά μας και την κληρονομιά μας σε εμπορεύματα, που το μόνο που κάνουν είναι να αυξάνουν τα κέρδη των λίγων.

Επειδή θα πρέπει να γίνει το ίδιο και με την ελευθερία έκφρασης, διαδήλωσης και καταγγελίας των αστυνομικών εκτρόπων που δεν μπορούν να έχουν τη θέση τους σε μια δημοκρατία ελεύθερη και δίκαιη.

(…) Και επειδή επείγει να ανακτηθεί ο έλεγχος του σώματός τους από τις γυναίκες και να γίνει ένα πρώτο βήμα για να ανακτήσουν την οικονομική τους ανεξαρτησία, δηλαδή την ικανότητά τους να αποφασίζουν για όλα αυτά που είναι θεμελιακά για την αναπαραγωγή της ζωής, ολοκληρωτικά παραδομένης στη χρηματιστική ολιγαρχία και, κατά την άποψή μας, σε μια Ενωμένη Ευρώπη φτιαγμένη για να αρνείται κάθε δυνατότητα διαμόρφωσης ενός συστήματος εναλλακτικού στο καπιταλισμό.

Αυτά είναι μέτρα απαραίτητα, άμεσης εφαρμογής, παραδειγματικά, αδιαφιλονίκητης αναγκαιότητας. Αυτό είναι ένα μήνυμα δυνατό, ξεκάθαρο και ανυποχώρητο.

Μήνυμα της χώρας που θέλουμε να γίνουμε: μιας χώρας για την οποία δεν πρέπει να ντρεπόμαστε μια μέρα. Δεν πρόκειται για μέτρα που γεννήθηκαν από το αντικαπιταλιστικό μας σχέδιο ούτε καν από εκείνο του μετασχηματισμού. Δεν είναι επίσης μέτρα προγραμματικά, είναι μέτρα κατεπείγουσας ανάγκης.

2015-11-11 42 ho-volem-totΛειτουργούν και σαν καθρέφτης αυτής της χώρα που έχουμε. Και κυρίως: δεν είναι μέτρα που μπορούν να μην εφαρμοστούν, όποιες κι αν είναι οι συνέπειες της σύγκρουσης με το ισπανικό κράτος που συνεπάγονται. Διακηρύσσουμε επίσης σήμερα τη δημοκρατική μας ανυπακοή: τίποτα και κανείς δεν θα μας εμποδίσει να πολεμήσουμε τη φτώχεια, να είμαστε αλληλέγγυοι, να υπερασπιστούμε τα σχολεία και τα νοσοκομεία ή να αυτοπροσδιοριστούμε ελεύθερα.

Με αυτή τη διακήρυξη, κατά συνέπεια:

Απευθυνόμαστε σε όλα τα έθνη του κόσμου με κράτος για να τους πούμε ότι επιθυμούμε και ζητούμε μόνο αυτό που ευχόμαστε και ποθούμε για όλους τους λαούς του κόσμου: ελευθερία, δικαιοσύνη, δημοκρατία.

Σε όλα τα έθνη του κόσμου χωρίς κράτος, επειδή ελπίζουμε η δική μας πορεία προς την ελευθερία να είναι ενθάρρυνση και ελπίδα για εσάς.

Απευθυνόμαστε επίσης και στο Ισπανικό Κράτος, με το οποίο πρέπει να κάνουμε, πριν και μετά, μια προφανή άσκηση μοιράσματος των ενεργητικών και παθητικών.

Απευθυνόμαστε στη κυβέρνησή του, στο στρατό του και στα δικαστήριά του: κοιτάξτε μας στα μάτια, νοιώστε τους χτύπους της καρδιάς μας, και θα δείτε ένα λαό χαρούμενο, ζωντανό και μαχητικό που πάσχει για καταφέρει να υπάρξει. Δεν θα δείτε πραξικοπηματίες, ούτε υπέρμαχους αυταρχισμών και τελεσιγράφων. Θα δείτε μόνο ανθρώπους που έχουν αποφασίσει, δημοκρατικά, να ασκήσουν πλήρως τους όρους της ελευθερίας τους.

Και απευθυνόμαστε επίσης στους λαούς του Ισπανικού Κράτους, για να δουν σε εμάς την αδελφοσύνη που έχει πάρει τη μορφή της γενναιότητας. Ο διεθνισμός μας ζητάει εθνική κυριαρχία για να μπορέσει να αναπτυχθεί εξ ολοκλήρου.

Θα είμαστε πάντα μαζί με εκείνους και εκείνες που πιστεύουν ότι χρειάζεται ένα νέο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό καθεστώς για όλους και για κάθε ένα ξεχωριστά τους λαούς του Ισπανικού Κράτους.

Ωστόσο, αυτό θα μπορούμε να το κάνουμε πραγματικά μόνο αν κατορθώσουμε να είμαστε ελεύθεροι, ακριβώς επειδή θα μπορούμε να το κάνουμε ολοκληρωμένα.

Και απευθυνόμαστε στους ανθρώπους που έχουν στη καρδιά τους ένα νέο κόσμο, επειδή παρόλο που σήμερα δεν οδηγούμαστε στη νέα κοινωνία που θέλουμε, κάνουμε πάντως ένα πρώτο βήμα προς τη Καταλάνικη Δημοκρατία, ένα πρώτο βήμα για να πολεμήσουμε τις ανισότητες και τους αποκλεισμούς για λόγους κοινωνικής τάξης, φύλου και καταγωγής, για να οικοδομήσουμε έτσι μια κοινωνία ίσων.

Και απευθυνόμαστε σε όλο τον πληθυσμό: σήμερα ανοίγουμε την πόρτα σε νέους κοινωνικούς πρωταγωνιστές, και έχουμε την ευκαιρία αυτοί οι αγώνες, τα κοινωνικά κινήματα, το εξαιρετικά πλούσιο οργανωμένο δίκτυο της χώρας, να κατορθώσει να βάλει νέες βάσεις στο πολιτικό και κοινωνικό σύστημα. Ποτέ πια μια χώρα χωρίς το λαό: τέλειωσαν οι καιροί των ελίτ.

(…) Στην ολομέλεια του Ιανουαρίου 2013 διεκδικήσαμε την πλήρη εθνική μας κυριαρχία. Τότε το Κοινοβούλιο ζήτησε να οργανωθεί ένα δεσμευτικό δημοψήφισμα που θα επέτρεπε να εκφραστεί η λαϊκή βούληση για αυτοδιάθεση.

Το ισπανικό κράτος, μέσω του Συνταγματικού του Δικαστηρίου, εμπόδισε αυτό το δημοψήφισμα που τελικά δεν έγινε. Όμως, πάει τώρα ένας χρόνος που 2 εκατομμύρια άνθρωποι αψήφησαν το καθεστώς και ψήφισαν σε μια από τις πιο μαζικές πράξεις ανυπακοής της πρόσφατης ιστορίας της Ευρώπης. Ένα χρόνο αργότερα, το Συνταγματικό Δικαστήριο, που ήθελε να αποκηρύξει τη δημοκρατική έκφραση του λαού μας, αποκηρύχθηκε το ίδιο οριστικά από τον ίδιο λαό. Σήμερα, αυτό το Κοινοβούλιο θα το κηρύξει απονομιμοποιημένο και αναρμόδιο.

Τώρα, αφού έχουν περάσει δυο χρόνια, και μετά από συνεχείς μαζικές διαδηλώσεις διεκδίκησης των δημοκρατικών δικαιωμάτων, η καταλανική Βουλή εξακολουθεί να μας εκπροσωπεί πολιτικά και πάλι κάτω από την απειλή καταστολής από μέρους εκείνων που συνεχίζουν να ελέγχουν τους μηχανισμούς αυτού του ισπανικού κράτους.

Αυτή η Βουλή θα κάνει σήμερα μια άσκηση δημοκρατίας, επειδή θέτει τις βάσεις που θα μας επιτρέψουν να αποδώσουμε σε αυτό το λαό την πλήρη κυριαρχία του. Και διαθέτει την έγκριση των αποτελεσμάτων της 27ης Σεπτεμβρίου, αποτελεσμάτων που θέλουμε ακόμα πιο θετικών στο μελλοντικό δημοψήφισμα κύρωσης της συντακτικής διαδικασίας και κήρυξης της νέας Καταλανικής Δημοκρατίας. Διαθέτει επίσης την έγκριση όλης της νομιμότητας του

διεθνούς δικαίου, που αναγνωρίζει το δικαίωμα όλων των λαών στην αυτοδιάθεση. Που επίσης, διακηρύσσει ρητά ότι, αν ένα κράτος αρνείται αυτό το δικαίωμα πεισματικά, απομένει μόνο η δυνατότητα της υλοποίησής του μέσω της οδού της δημοκρατικής δράσης.

Κατά συνέπεια, σας παρουσιάζουμε την πρόταση διακήρυξης από κοινού με τους Junts pel Si, (1) σε μια πράξη ενότητας έμπρακτης δράσης, συγκεκριμένης αλήθειας.

Αναγγέλλουμε επίσης ότι η πρόταση που παρουσίασε η Catalunya Si Que Es Pot,(2) παρόλο που βελτιώθηκε, κατά τη γνώμη μας, επειδή αποδέχτηκε μερικές από τις δικές μας τροπολογίες, δεν θα λάβει την υποστήριξή μας καθώς δεν περιλαμβάνει το βασικό: το στοιχείο της απαραίτητης μη υποταγής για την υλοποίηση, εδώ και τώρα, οποιουδήποτε σχεδίου σωτηρίας από μέρους των πολιτών. Αυτή η αυτονομία (3) που συνθλίβεται οικονομικά, και περικόπτεται πολιτικά και δικαστικά, κατάληξε να μην είναι πια το κατάλληλο πλαίσιο για να αποφασίζουμε για όλα αυτά που μας αφορούν.

Η αυτονομία είναι ήδη, στα μάτια της μεγάλης πλειοψηφίας, αυτό που η ανεξαρτησιακή αριστερά είχε ανέκαθεν καταγγείλει: ένα εργαλείο υποταγμένο στο κράτος εντελώς άχρηστο για να αυτό-κυβερνηθούμε ως λαός. Κράτος, μοναρχία και αυτονομισμός δεν χρησιμεύουν σε τίποτα στις λαϊκές τάξεις.

Είμαστε πεπεισμένες ότι μόνο καθιστώντας μη αναστρέψιμη την πορεία προς αυτή τη νέα χώρα, θα καταστήσουμε αμετάκλητη την ενίσχυση της υπεράσπισής της. Και θα το κάνουμε με τις αξίες της δημοκρατίας (republicanismo) ως νέου τρόπου κατανόησης της σχέσης των ανθρώπων με την εξουσία και εγκαθίδρυσης μιας νέας δημόσιας ηθικής βασισμένης στην αξιοπρέπεια.
Σημειώσεις

(1) *Συνασπισμός κομμάτων της δεξιάς και της κεντροαριστεράς, καθώς και πολλών ανεξάρτητων προοδευτικών προσωπικοτήτων, που κέρδισε τις περισσότερες έδρες (62) στη νέα καταλανική Βουλή.*

(2) *Συνασπισμός των Podemos και της Ενωμένης Αριστεράς-Πρασίνων της Καταλονίας. Κέρδισε 11 έδρες.*

(3) *Η Καταλονία, όπως και οι άλλες περιφέρειες του Ισπανικού Κράτους, διαθέτουν ήδη αυτονομία που τους επιτρέπει να έχουν τα δικά τους κοινοβούλια και τις δικές τους κυβερνήσεις.*

Μετάφραση: **Γιώργος Μητραλιάς**

Πηγή:contra-xreos